A courtyard held in – השותפין חייב בה על השן ועל הרגל partnership; there is a liability for שן and רגל for either partner

OVERVIEW

The אמר מהלוקת are בירות in a רב הסדא who maintains that אלעזר are שן ורגל and ר' אלעזר who maintains that they are פטור. Later the אלעזר is going to discuss (and differentiate) between two types of הצר השותפין. There is a הצר השותפין only, but neither partner has the right to bring his oxen in the פירות (in this case there is more reason to hold the מזיק and there is a שוורים where both partners can bring in their פירות (in this case there is less reason to hold the מזיק liable). It is not clear in which type of תוספות מזיק argue (according to the initial understanding of the אמר מלריב addresses this issue.

במיוחד לפירות ולא לשוורים פליגי -

They (רב הסדא ור' אלעזר) argue concerning a חצר השותפין which was designated for storing produce, but not for oxen. Both partners had permission to use the הצר to store חצר, but were mutually not permitted to bring (their) oxen into this חצר.

כדמוכח בסוף הסוגיא³ דפליגי בקושיא דרבי זירא ובפירוקא דאביי -

As is evident in the end of ר"ה and ר"ה argue in the same manner as the challenge of אביי and the resolution of אביי.

ולפי זה היה יכול רב חסדא לפרש המשנה כמו שמפרש ר' אלעזר -

And according to this (that ה"ח maintains that there is a מיוחד only if it is מיוחד only if it is מיוחד only if it is משנה as משנה as א"ו interprets it (that there is no חצר השותפין by a חיוב השותפין) -

ר"ה רב חסדא דפטור - ויפרש רשות הניזק והמזיק במיוחדת לפירות ולשוורים דמודה רב חסדא דפטור - And ר"ה would interpret the phrase רשות הניזק והמזיק of our משנה to be discussing a שוורים which is set aside for both פירות (for both partners), for in that situation (even) מזיק admits that the פטור מזיק since it is not a שדה אחר at all.

וגרסינן לקמן⁵ אמר לך רבי אלעזר ותסברא מתניתין מי לא פליגי -

_

 $^{^{-1}}$ It is (highly) recommended that the entire סוגיא (until [יד,א]) be studied first.

² The case is where one of the שותפין damaged his partner in this שו"ר through חצר.

 $^{^{3}}$ לקמן יד.א.

 $^{^4}$ איירא באר has has permission to place his חצר המיוחדת there is a שוה הוב fit there is a אויר, it should not be considered a אביי, since the מזיק has permission to place his חצר. To which אביי replied that since the has no permission for his ox to be in the חצר, therefore (in reference to the ox) it is considered a שדה אחר follows the opinion of רב חסדא follows the opinion of רב חסדא.

⁵ א,זי.

And our texts read later in the ר"א' will say; and do you think that the ברייתות do not argue?!'⁶

תוספות offers an alternate view:⁷

ומיהו לספרים דגרסי לקמן ותסברא מתניתין מי פליגי -

However according to the text that read; 'and do you think that the ברייתות argue?!'
- ובטוף גרסי אלא כי תניא ההיא וכל זה מדברי רבי אלעזר

And at the end (after the conflicting ברייתא was cited) the text reads: 'but rather we must say; when was that ברייתא taught, etc.' And all of this (citing the conflicting ברייתא and resolving the conflict), is the statement of ברייתא -

וצריך לומר דפליגי במיוחדת לפירות ולשוורים⁸ -

And therefore (if we follow this last גירסא) it will be necessary to say that ר"ח argue by a חצר which is מיוחדת לפירות ולשוורים -

והכי פירושא ותסברא מי פליגי והתניא כולי אלא ודאי לא פליגי וכי קתני כולי - אחל והכי פירושא ותסברא מי פליגי והתניא כולי אלא ודאי לא פליגי וכי קתני כולי - רב אחל ווהכי פרייתא response to the question from the רב ס ברייתא (יוסף 'and do you think that there is an argument! But we learnt, etc. (that a הצר is השותפין); but rather we must assume that the two ברייתות do not argue, and when it is taught, etc. (in one מיוחדים לפירות ולשוורים it is in a case of פטור מיוחדים לפירות ולשוורים).

ולפי גירסא זו לא יהיה תחילת הסוגיא כמו במסקנא -

And according to this גירסא the beginning of this סוגיא will not be the same as the conclusion, which is -

דפליגי בקושיא דרבי זירא ובפירוקא דאביי:

that ר"ח ור"א argue similarly to the קושיא דר' זירא ובפירוקא דאביי (which is in a case of מיוחדת לשניהם is by מיוחדת לשניהם.

SUMMARY

If we are ותסברא דלא פליגי then we can maintain that the (initial) מחלוקת between א"ח is by a חצר לפירות ולא לשוורים (as it seems from the מסקנא). If however the ותסברא דפליגי is ותסברא דפליגי (initially) is בחצר המיוחדת

השר ממרא challenged ר"א from a ברייתא רב יוסף עוסף עוסף עוסף איוסף אוור מארא האיוסף מרא האיוסף מוסף מוסף איוסף שוור שוסף איוסף איוסף איוסף איוסף השותפים האיוסף איוסף איוסף איוסף האיוסף האיוסף איוסף האיוסף איוסף האיוסף איוסף איוסף איוסף איוסף האיוסף איוסף האיוסף איוסף אייסף אייסף

⁷ According to this (alternate) view it will be understood why ר"א could not have interpreted the משנה as משנה does (for according to this גירסא מחלוקת between ה"ו ור"א is by a המיוחדת לפירות ולשוורים.

⁸ ר"א reconciles the ברייתות, inferring that he is discussing a case of מיוחדת לשניהם and that is why it is פטור. See 'Appendix'. See (also) 'Thinking it over'.

לפירות ולשוורים.

THINKING IT OVER

According to the ספרים ספרים, that the מחלוקת between בחצר המיוחדת is בחצר בחצר המיוחדת. is, what is the reason of חיוב that there is a שו"ר for "שו"ר! Seemingly it is not a חיוב ^{9}

APPENDIX

There are two ברייתא ; the ר"י of ר"י which maintains שו"ר is שו"ר for חייב is שו"ר for חייב is שו"ר for חייב is דייתא is ברייתא is שו"ר (this [seemingly] contradicts ר"ב"א and supports רשב"א and the ברייתא which states that פטור בחצר השותפין is פטור בחצר השותפין.

If the אירסא (to explain the view of ר"א) is ותסברא מי לא פליגי (ותסברא מי לא פליגי (וותסברא מי לא פליגי (וותסברא מי לא פרייתות argue), it would mean that ר"א follows the view of the ברייתוא הב"א. ¹⁰ Since according to this אירסא there is no reconciliation of the ברייתא, it is assumed that the ברייתא (which argues on the ברייתא הצ"א), is (also) discussing a which is ברייתא לשוורים, and agrees with the שיטה (for if it is armonable to assume that there would be מיוחדת for both, it is unreasonable to assume that there would be מיוחדת היום between ה"ח מהלוקת מחלוקת לשניהם (even) the initial understanding of the המיוחדת לשוורים (even) חצר המיוחדת לשניהם (even) חצר המיוחדת לשניהם (even) חצר המיוחדת לשניהם (even) הצר המיוחדת לשניהם (even).

If however the גירסא זורסברא דפליגי (and ר"א is resolving the difference between the הייבו, ^{12} then the inference is that the two ברייתות are reconcilable (the פטור by מיוחדת לשניהם, and the חיוב is by אין מיוחדת לשניהם, we will therefore have to assume that ר"א who maintains פטור is discussing מיוחדת לשניהם (for if it is not מחלוקת the הייב (of ר"י claims that he is מיוחדת לשניהם is and the מיוחדת לשניהם only, but by מיוחדת לשניהם everyone would agree that he is מיוחדת לפירות ולא לשוורים of the גמרא however is that the מחלוקת is by מסקנא for the מיוחדת לפירות ולא לשוורים is by מחלוקת is by מחלוקת thought.

-

⁹ See סוכ"ד.

¹⁰ This ברייתא maintains that one is always שנור by a הצר השותפין even if it is ברייתא מיוחד לפירות ולא לשוורים (otherwise there is no [need to assume a] ברייתות between the ברייתות [for they can be reconciled]). א" will not agree to the subsequent resolution (of the ברייתות) that the ברייתא is only by a הצר המיוחדת לשניהם, but he will rather maintain that even by a חצר המיוחדת לפירות ולא לשוורים (as is the view of ר"ה של לשוורים). [It will be מקרפא to the resolution.]

¹¹ The תרצן did not appreciate any difference whether it is מיוחדת סיוחדת only for פירות; according to תרצן there is never a.

 $^{^{12}}$ ר"א is answering that there is no difficulty from the ר"א (since that is discussing מיוחדת רק לפירות) for ר"א is discussing the same case as the ברייתא דרשב"א where it is מיוחדת לשניהם.